

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1241/2024
25.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Бојане Пауновић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Станковића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Станковића, адвоката Александра Милићевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 1/24 од 20.03.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 358/24 од 08.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Станковића, адвоката Александра Милићевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крушевцу К 1/24 од 20.03.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 358/24 од 08.07.2024. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу К 1/24 од 20.03.2024. године, окривљени Милош Станковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и обавезан је да сноси трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем сходно члану 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 358/24 од 08.07.2024. године одбијена су као неосноване жалбе окривљеног Милоша Станковића и његовог браниоца, па је пресуда Вишег суда у Крушевцу К 1/24 од 20.03.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милоша Станковића, адвокат Александар Милићевић, без навођења законског основа, а из образложења захтева произилази да је исти поднет

због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП) и повреде члана 395. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку и суђење првостепеном или другостепеном суду, с тим да нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се пресуда не може заснивати на признању саокривљеног, будући да окривљени по закону има право да изнесе своју одбрану на начин на који жели, а у конкретном случају, побијане пресуде се заснивају на исказу окривљеног АА који је дат пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу на записнику КТ 838/22 од 23.06.2022. године, који је саокривљени у овом кривичном поступку. У захтеву се наводи и да су се против ове двојице окривљених водила два одвојена поступка, да су окривљени саслушани пред различитим органима (окривљени Милош Станковић је саслушан у ПУ Крушевац), а на крају је у односу на обојицу окривљених донета јединствена пресуда, без било какве одлуке о спајању и раздвајању предмета. У захтеву се наводи и да записник о саслушању окривљеног АА пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу КТ 838/22 од 25.06.2022. године не садржи изјашњење овог окривљеног о начину на који ће се бранити – да ли ће се у даљем току поступка бранити сам или ће ангажовати адвоката, из чега произилази да наведени записник представља незаконити доказ.

Из образложења првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости произилази да је суд чињенично стање утврдио на основу признања окривљеног АА које је дато пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу, о чему је сачињен записник КТ 838/22 од 23.06.2022. године, а које признање има потврду у писмено изведеним доказима.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА саслушан пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу на записнику о саслушању осумњиченог КТ 838/22 од 23.06.2022. године, а наведени списи предмета су здружени списима предмета Вишег јавног тужиоца у Крушевцу Кти 8/23, о чему је Виши јавни тужилац у Крушевцу обавестио Основног јавног тужиоца у Крушевцу дописом од 07.03.2023. године, а након окончане истраге према окривљенима Милошу Станковићу и АА поднета је оптужница од стране Вишег јавног тужиоца у Крушевцу КТО 30/23 од 31.10.2023. године, окривљени су саслушани на главном претресу, а након чега су против ових окривљених донете правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног Милоша Станковића.

По налажењу Врховног суда, имајући у виду да су окривљени Милош Станковић и окривљени АА саокривљени у овом кривичном поступку, да је исказ окривљеног АА на записнику пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу дат у свему у складу са одредбом члана 88. ЗКП (овај окривљени је признао да је учинио кривично дело, а није постојала основана сумња у истинитост признања, нити је признање било непотпуно, противречно или нејасно, нити је било у супротности са другим доказима), на наведеном доказу се може заснивати пресуда, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Станковића, оцењени као неосновани.

Из записника о саслушању осумњиченог АА сачињеним пред Основним јавним тужиоцем у Крушевцу КТ 838/22 од 23.06.2022. године произилази да је осумњичени од стране заменика јавног тужиоца поучен о правима из члана 68. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП и о праву да узме браниоца који ће присуствовати његовом саслушању, као и да је осумњичени изјавио да ће се бранити сам и да му бранилац није потребан.

Имајући у виду да је окривљени АА у складу са законом поучен о својим правима и да се изјаснио да ће се бранити сам и да му бранилац није потребан, супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Станковића од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Бранилац окривљеног Милоша Станковића у захтеву за заштиту законитости наводи да, с обзиром да окривљени АА користи опојну дрогу, суд није утврдио да ли је критичном приликом био под утицајем опојне дроге, да ли је био урачунљив и да ли је могао да да исказ, односно да ли је његов исказ веродостојан, да се пресуде заснивају на противречним и контрадикторним доказима - полицијски службеници критичном приликом у самом кафићу легитимисали сва лица и том приликом су код једног од лица пронашли опојну дрогу, а навели су да је из аутомобила окривљеног Станковића изашло НН лице које је ушло у кафић - да суд није ценио део исказа окривљеног Станковића, да је окривљени АА ушао у његов ауто, да су направили један круг по граду, да је АА изашао из аутомобила до трафике како би купио цигарете, као и да је видео да се том приликом окривљени АА нашао са неким њему непознатим лицем. У захтеву се даље наводи, да је неспорно утврђено да између саокривљених није постојала претходна комуникација, јер одузети мобилни телефон од окривљеног Станковића није ни вештачен, да од окривљеног Станковића критичном приликом није одузет новац који би водио порекло од опојне дроге, да код њега нису пронађени никакви предмети, као и да је изостало неуропсихијатријско вештачење окривљеног АА које је било неопходно.

По налажењу Врховног суда, изнетим наводима указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама (члан 440. ЗКП), што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је поднети захтев у наведеном делу оцењен као недозвољен.

Из наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе

члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Гордана Којић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Миланка Ранковић**